

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297328432/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

intet for – Hans stirrende Syn fulgte utrettet med Heltene i deres høieste Flugt, og hans Hjerte slog kun høyt for Handlinger, som Engle maatte beundre! – Forført af den raske, den venskabelig skuffende Muse, haabede han dengang snart selv, at kunde ligne disse jordiske Guder, hvis Ære hans Sjæl svulmede af – Hun sagde ham det ikke, at han kun var bestemt til at besyngede dem – da skulde hun have bedrøvet ham dermed – – Men nu, ak nu smelter hans Hjerte i Lyksaligheder, og hans heele Sjæl i fortryllende Følelser; naar den himmelske tilvinker ham, at forfølge de Helte med høye Toner, hvis Spor hans svagere Fod ikke kan træde i – og med svulmende Sang, at naae de Dyder, som Skjæbnen har formeent ham at udøve – Rask som Ørnen river han sig da løs, fra sit tungere Støv, fra sin snevrere Kredts – og i Følge med dem han besynger, stiger han op imod dig, du de sande Dyders Kilde, de reene Glæders Udspring! – Ak, at du kun ofte vilde byde din himmelske Sangerinde, at tilvinke ham, du Salighedens Fader! – Ak, at du vilde styrke hans Vinger, at han ikke for hastig sank tilbage, til det betyngende Støv! – ikke for dybt i det besmudskende Leer! – – Ak, at han da selv, naar han forgjæves flagrende, ikke kan rive sig løs, fra de Baand, som hilde ham, dog aldrig taber dig af Sigte, du evige Forbarmer! – aldrig dig, du allerhelligste Væsen! – aldrig den salige TidsPunkt, efter hvilken han evig ved Siden af dydige, skal knæle for din Throne! – Evig i Chor med ubesmittede, syng dine herlige Egenskaber! –

Salige Formaal, kan den henrykte Digter tænke – føle dig – føle din Himmel? – – og see tilbage til en Tue, hvorunder han fordem nød nogle af dine svageste Glimt – indhyllede, dæmpede, næsten qualte i en Skye af jordiske, af daarlige Glæder? – Han kan det! – Han skal det! – Thi evig dyrebar er den mindste Guist af himmelske Dyder – og evig Salighed er i den spædeste Straale af deres Fader – Derfor skal din Barde, ofte taknemmelig, ofte velsignende erindre dig og de Vellyster, som du fordem skænkede ham, o du elskeligste blant Høyene! –

Viin-Flasken

Men ret alvorlig, mein Herr von ThundernTrunk, om De engang af et Vanheld faaer disse Blade at læse, vil De ikke da kalde mig et Kyl-